

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 เป็นการศึกษาที่มุ่ง
เน้นใหญ่ เรียบมีความรู้ความสามารถพื้นฐาน ให้อ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ ประกอบ
อาชีพตามความถนัดและความสามารถได้ และสามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดีในระบอบการ
ปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุข โรงเรียนประถมศึกษาจะจัดการ
ศึกษาให้เด็กเล็กมีคุณลักษณะดังกล่าวข้างตนได้ จำเป็นจะต้องมีส่วนประกอบต่าง ๆ นอกเหนือ
จากห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำ ชอล์คและครูผู้สอน ดังที่ สุมน อมรวิวัฒน์ (2526: 1)
ได้กล่าวไว้

ความหมายของโรงเรียนประถมศึกษาใหม่ในทัศนใหม่ ได้ก้าวพ้นออกจากกำแพง
สี่เหลี่ยมล้อมรอบอาคาร เรียบอยู่ โรงเรียนประถมศึกษาเป็นสถาบันหนึ่งของสังคมที่มี
ลักษณะสมบูรณ์ในตัวเอง หลายสิ่งหลายอย่างที่ประกอบกันขึ้น เป็นโรงเรียน อันได้
แก่ ตัวอาคาร สถานที่ อุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนการสอน สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศ
ในโรงเรียน วัสดุ ครุภัณฑ์ ครู นักเรียน ผู้บริหาร นักการศึกษา โรงผูกครอง
หลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร บริการต่าง ๆ ที่จัดขึ้น
ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด โครงการอาหารกลางวัน โครงการสุขภาพอนามัย
โครงการแนะแนว การสอนซ่อมเสริม การกีฬาและสันทนาการ เป็นต้น โรงเรียน
ประถมศึกษาเป็นแหล่งที่เสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาการใหม่แก่เด็กวัยประมาณ
6-12 ปี บางโรงเรียนอาจมีชั้นเด็กเล็กที่รับเด็กก่อนวัยเรียนอีกด้วย โรงเรียน
เป็นแหล่งสืบทอดวัฒนธรรม เป็นสถานที่ที่ปลูกฝังคุณธรรมและเป็นสื่อสัมพันธ์ที่เชื่อมโยง
ครอบครัวกับสังคมใหญ่ประสานกันสนิท

หลักสูตรนับว่าเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งที่สำคัญในการจัดการศึกษา หลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่ใช้อยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาปัจจุบันนี้ มีหลักการที่

สำคัญคือ มุ่งจัดการศึกษาเพื่อปวงชน มุ่งใหญ่เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต และเป็นการศึกษาที่มุ่งสร้าง เอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน แต่ในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นจัดหลักสูตรบางส่วน ให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นนั้นโดย (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2520: 11)

เนื่องจากการศึกษาคตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มีลักษณะจบในตัวเอง กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนเรียนจบแต่ละตอนของการศึกษาแล้ว จะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ การจัดเนื้อหาสาระจึงต้องมุ่งให้สัมพันธ์กับปัญหาและสภาพจริงใหม่มากที่สุด ดังนั้น โครงสร้าง เนื้อหา จึงไม่แบ่งแยกเป็นรายวิชา แต่จัดรวมเนื้อหา เขวากว้างกัน เป็นกลุ่มประสบการณ์และจัดการ เรียนการสอนให้มีการผสมผสานกัน ในระหว่างกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ใหม่มากที่สุด ให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริง โดยให้ความสำคัญเท่า ๆ กัน ระหว่างภาคปฏิบัติและทฤษฎี เพื่อให้เด็กสามารถแก้ไขปัญหามากกว่า การเรียนเพียง เพื่อเท่านั้น (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2521: 30) มวลประสบการณ์ที่จัดขึ้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ มี 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วยภาษาไทยและคณิตศาสตร์

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยกระบวนการแก้ปัญหาของชีวิตและสังคม กล่าวถึงปัญหาและความต้องการของมนุษย์ในทางต่าง ๆ เพื่อการดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาและสร้างนิสัย

กลุ่มที่ 4 กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520: 3)

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เป็นการศึกษากระบวนการแก้ปัญหาชีวิตและสังคม กล่าวถึงปัญหาและความต้องการของมนุษย์ในทางต่าง ๆ เพื่อความดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี ประสบการณ์ที่จัดในกลุ่มนี้ เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของคนไทย

ทั้งอดีต ปัจจุบันและอนาคต ทางคานอนามัย ประชากร การเมือง การปกครอง สังคม ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ การติดต่อสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ 2521: 176)

การรวมเอามวลประสบการณ์ต่าง ๆ จัดเป็นเนื้อหาหลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต มีเหตุผลดังนี้

1. ต้องการให้นักเรียนได้เรียน เนื้อหาที่สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน มากกว่าจะแยกเรียนเป็นรายวิชา แล้วไม่สามารถจะประยุกต์เอามาใช้ให้เกิดประโยชน์ตามความต้องการและความจำเป็นได้
2. ต้องการให้นักเรียนใช้ความรู้ที่ไ้เรียนมาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากกว่าเรียนเพียงเพื่อเนื้อหาวิชา เพราะในชีวิตมนุษย์นั้นย่อมเต็มไปด้วยปัญหาที่จะต้องแก้ เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างสงบ
3. ต้องการจัดความซาบซึ้งของเนื้อหาวิชา เช่น เรื่องอากาศ เดิมมีความซาบซึ้งกัน เพราะเมื่ออยู่ในภูมิศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ให้เรียนอย่างถ้วนเพียงครั้งเดียว เป็นการทวนเวลา และสะดวกในการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2521: 14)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ไว้รวม 8 ข้อ ดังนี้

1. ให้ความเข้าใจพื้นฐานและปฏิบัติคนใหญ่ถอง เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยทั้งทางกายและจิตใจ ทั้งส่วนบุคคลและชุมชน
2. ให้ความรู้พื้นฐานและความสามารถพอที่จะดำรงชีวิตได้
3. ให้อสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลง นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
4. ให้อสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เทคโนโลยีและทางสังคม
5. ให้ความเข้าใจ เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ตระหนักในหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามขอบเขต

แห่งสิทธิเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น

6. ให้เข้าใจหลักการของการอยู่ร่วมกันในสังคม และสามารถปฏิบัติตามหลักการที่ตนเชื่อมั่นนั้นได้

7. ไหว้จักหลีกเลี่ยงภัยจากสิ่งเสพติด

8. ให้ความสำคัญใจในความเป็นไทยและความเป็นเอกราชของชาติ(กระทรวงศึกษาธิการ 2521: 176)

การเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ต้องการให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามควรแก่ศักยภาพ กระบวนการเรียนการสอนโดยระบุแนวปฏิบัติ เพื่อให้ครูและผู้ใช้หลักสูตรยึดถือ เป็นแนวปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ ไว่ 4 ข้อ คือ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนเนื้อหาในแต่ละบทเรียนควรยึดหยุ่นไปตามเหตุการณ์ สภาพท้องถิ่น ความสนใจของผู้เรียนและให้มีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มวิชามากที่สุดเท่าที่จะทำได้

✓ 2. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนที่จะให้ผู้เรียนแก้ปัญหาของตนเองและท้องถิ่น ผิดให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาเลือกวิธีสอนที่เห็นว่าเหมาะสมกับจุดประสงค์และลักษณะเนื้อหาวิชา เน้นการสอนแบบแก้ปัญหา คนควา อภิปราย ทำงานกลุ่ม สืบสวนสอบสวน

3. ผู้สอนควรคำนึงถึง การที่จะให้ผู้เรียนมีโอกาส เรียนทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติ ซึ่งมีผลส่งเสริมคุณลักษณะเฉพาะ เอกัตบุคคล และให้ผู้เรียนอยู่ในสังคมได้ ✓

4. การกำหนดเวลาเรียนแต่ละเนื้อหา ให้โรงเรียนจัดเป็นช่วงสั้นหรือยาวตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ลักษณะเนื้อหา กิจกรรม(วังสรรค บุษยามาและคณะ 2522: 4)

✓ เป็นที่ทราบกันดีว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หรือของหลักสูตรประถมศึกษาทั้งหมด ย่อมขึ้นอยู่กับครูสอนส่วนหนึ่ง ครูคือกุญแจดอกสำคัญที่จะไขนำหลักสูตรไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ เป็นที่ยอมรับกันว่า ปัญหาที่น่าวิตกเกี่ยวกับการ

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคุณ คือความผูกพันกับวิธีสอนแบบเดิม โดยครูเป็นผู้บรรยาย ผู้บอด ผู้สอน และแสดงพฤติกรรมเอง มากกว่าที่จะเปิดโอกาสให้เด็กหรือผู้เรียนได้แสดงออก ลักษณะเช่นนี้จะเป็นการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ไม่บรรลุตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้

รังสรรค์ บุษยะมาและคณะ (2522: 45) มีความเห็นว่า ครูมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตให้สอดคล้องกับหลักการและบรรลุดุจุดประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดไว้ ครูสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ตามหลักสูตรปัจจุบันควรมีลักษณะดังนี้

1. ครูต้องศึกษา ทำความเข้าใจหลักสูตรใหม่แจ่มชัด เพื่อจะได้แปลงหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหา สภาพและความต้องการของท้องถิ่น
2. ศึกษาและทดลองวิธีสอนต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อหลักสูตรใหม่ ให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา
- ✓ 3. *ครูจะต้อง เป็นผู้ที่ไม่ศึกษาและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และสามารถนำประสบการณ์ใหม่ ๆ มาดัดแปลงสอนนักเรียนให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ได้
4. ทำการสอนทุกครั้งอย่างมีจุดหมาย กระบวนการต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดขึ้นนั้นต้องการหรือคาดหวังอะไรจากนักเรียน ถ้าไม่ไปตามตามที่คาดหวังจะต้องแก้ไขปรับปรุงขั้นตอนไหน อย่างไร
5. ครูควรให้ความใกล้ชิดสนิทสนมกับนักเรียน เอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
6. ครูต้องแสดงตนให้เป็นแบบอย่างของครูที่คิดเป็น ด้วยการใช้ตนเองให้เป็นคนช่างสังเกต ศึกษา แสวงหาคำตอบสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
7. พยายามจัดห้องเรียนใหม่มีบรรยากาศเหมาะสมที่จะส่งเสริมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจัดได้หลายวิธี โดยอาจให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าควรจัดอย่างไร
8. จัดทำและใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ตามท้องถิ่นหรือธรรมชาติมาประกอบกิจกรรม

ฉาเรียนการสอน

9. ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานทางการศึกษา เช่น กลุ่มโรงเรียน หน่วยงานศึกษานิเทศก์ ในการผลิตสื่อการเรียน เพื่อตอบสนอง เจตนารมณ์ของหลักสูตรที่มุ่งให้ ผู้เรียนเรียนจากสื่อหลาย ๆ อย่างร่วมกัน

10. ประการสำคัญที่สุด ครูต้อง เปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน โดยลดบทบาทของตนเอง และให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมมากขึ้น เพื่อที่จะได้เกิดการ เรียนรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวเอง

กลุ่มสาระ เสริมประสบการณ์ชีวิต ได้กำหนดเนื้อหาในการสอนออกเป็นหน่วย จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทั้งหมด 12 หน่วย แต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กำหนดเรียนเพียงหน่วยที่ 1 ถึงหน่วยที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กำหนดเรียนในหน่วยที่ 1 ถึงหน่วยที่ 8 และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำหนดให้เรียนทั้ง 12 หน่วย โดยจัดเป็นโครงสร้างไคดังนี้

<div style="display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <div style="margin-right: 10px;"> <p>ป.1 - 2</p> <p>ป.3 - 4</p> <p>ป.5 - 6</p> </div> <div style="border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> <p>ป.1 - 2</p> <p>ป.3 - 4</p> <p>ป.5 - 6</p> </div> <div style="border-left: 1px solid black; padding-left: 10px;"> <p>หน่วยที่ 1 สิ่งที่มีชีวิต</p> <p>หน่วยที่ 2 ชีวิตในบ้าน</p> <p>หน่วยที่ 3 สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา</p> <p>หน่วยที่ 4 ชาติไทย</p> <p>หน่วยที่ 5 ชาว เหตุการณ์ วันสำคัญ</p> <p>หน่วยที่ 6 การพามาหากิน</p> <p>หน่วยที่ 7 พลังงานและสารเคมี</p> <p>หน่วยที่ 8 จักรวาลและอวกาศ</p> <p>หน่วยที่ 9 ประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>หน่วยที่ 10 การสื่อสารและคมนาคม</p> <p>หน่วยที่ 11 ประชากรศึกษา</p> <p>หน่วยที่ 12 การ เมืองและการปกครอง</p> </div> </div>

(กระทรวงศึกษาธิการ 2525: 105)

ควย เหตุผลที่ว่า กลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต เป็นกระบวนการแก้ปัญหาชีวิตและสังคม การสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตจะต้องมีขั้นตอน ครูสอนต้องมี การวางแผนไว้ล่วงหน้า เตรียมการสอนก่อนทำการสอนทุกครั้ง เพื่อผลสัมฤทธิ์ในการ สอน ครูจะต้องจัดหาหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร ในการเตรียมการสอนแต่ละ บทเรียนครูสอนต้อง เข้าใจความคิดรวบยอด จุดประสงค์และเนื้อหาของบทเรียน ครู สอนต้องสามารถเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน รวมทั้งวิทยากรใน ห้องเรียน และวิธีประเมินผลได้อย่าง เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาและสภาพสังคมที่อยู่รอบตัว ฃเรียนควย

สภาพและปัญหาสังคมในภาคตะวันออกเฉียง เหนือ นั้น ย่อมแตกต่างไปจาก ภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย ทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การคมนาคม สุขภาพอนามัย และค่านิยมของคนในสังคม สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับการคำนึงถึงในการจัดการ เรียนการสอน กลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตทั้งสิ้น โดยเฉพาะในจังหวัดร้อย เอ็ดนั้น มีปัญหาในการ ประกอบอาชีพอื่น เนื่องมาจากฝนแล้งหรือบางปีน้ำท่วม สภาพถิ่นชาความสมบูรณ์ เกษตรกร ชาความรู้ความสนใจในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ผลิควผลคว เกษตรควผลคว ฤณกลางฤณคว เกษตรควไม่มีอานาจควรอง ชาควแคลนเงินท่น ปัญหาการปรับตัวของ ประชากร เนื่องจากรสภาพควแตกต่างของทองที่ใน เมืองกับชนบท รวมทั้งปัญหาควน การบริหารของหน่วยงานราชการ ชาควการวางแผนระยะยาว ปัญหาที่กระทบควประชากร จำนวนค่อนข้างมาก ก็คือ ปัญหาการว่างงานและมีรายควต่ำ (สำนักงานจังหวัดร้อย เอ็ด 2526: 53-58)

ปัญหาที่เกี่ยวกับการ ประถมศึกษาของจังหวัดร้อย เอ็ด มีดังนี้

1. ปัญหาการไม่มีควุฒิต่างควในโรงเรียนบางโรงเรียน เพราะการบรรจุควไม่ กำหนดควชาเอคว การบายควไม่คำนึงถึงควุฒิต่างควสูงบายไปอยู่ในตัว เมือง
2. ปัญหาการจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ ไม่สอดคล้องกับความตองคว การของโรงเรียน
3. ปัญหาการกระจายควที่มีควุฒิต่างควและอควรควกำลัง ควไม่พิดเทียมกัน
4. ปัญหาเด็กเรียนควชั้น เนื่องจากควควควควควคว การอพยพถิ่นที่อยู่

5. ปัญหาโรง เรียบขนาดเล็ก
6. ปัญหาขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์การสอนและครุภัณฑ์
7. ปัญหาการบริหารอาหารกลางวัน ปลูกผี ฉีดยา รักษาโรคและน้ำดื่มน้ำใช้
8. ปัญหาความรู้ความสามารถวิชาพื้นฐานต่ำและอัตราการซ้ำชั้นสูง

(จังหวัดร้อยเอ็ด 2525: 175-183)

จากปัญหาและสภาพสังคมที่ประมวลมานี้ ครูที่สอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต จะต้องมามีวิธีการที่จะจัดการ เรียบการสอนให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคม สามารถที่จะพิจารณาเลือกสรรสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการ เรียบการสอน ควบความสนใจในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาว่าครูประถมศึกษาประสบปัญหาในการสอนมากน้อยอย่างไร เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดจากการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ของครูประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่ทำการสอนในชั้นที่ต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาในการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะปัญหาในการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตของครูที่สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำสรววิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อปลายปีการศึกษา 2525 ซึ่งเป็นปีที่ใกล้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ได้ศึกษาปัญหาการบริหาร เรียบการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตใน 7 กาน คือ ปัญหาจากฝ่ายบริหาร ปัญหาแกนหลักสูตร ปัญหาแกน เอกสารหลักสูตรและคู่มือครู ปัญหาแกนกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาแกนแบบ เรียบและสื่อการเรียน ปัญหาแกนการวัดผลและประเมินผล และปัญหาจากผู้นักครอง

และชุมชน

2. ศึกษา เฉพาะปัญหาและความคิดเห็นของครูประถมศึกษา ที่ทำการสอนในโรงเรียนที่ตั้งสำนักงานการศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เท่านั้น

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นแนวทางใหม่ในการบริหารการประถมศึกษาทุกระดับในจังหวัดร้อยเอ็ดได้ทราบปัญหาของครูสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต
2. เป็นประโยชน์ต่อสถาบันฝึกหัดครู ที่จะได้ทราบสภาพและปัญหาที่แท้จริงในการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียนประถมศึกษา
3. เป็นแนวทางสำหรับจัดอบรมและนิเทศการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ในระดับประถมศึกษา

ขอทดลอง เบื้องต้น

1. ครูประถมศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงทุกประการ
2. ความแตกต่างในเรื่อง เพศ อายุ หน้าที่ที่รับผิดชอบ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิ และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีสอน ของตัวอย่างประชากรไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตในระดับประถมศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหา หมายถึงสถานการณ์หรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ทำให้การสอนของครูไม่บรรลุจุดประสงค์

กลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต หมายถึง กลุ่มประสบการณ์หนึ่งในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 12 หน่วย คือ 1. สิ่งที่มีชีวิต

2. ชีวิตในบ้าน 3. สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา 4. ชาติไทย 5. ชาว เหตุการณ์และวันสำคัญ
6. การทำมาหากิน 7. พลังงานและสารเคมี 8. จักรวาลและอวกาศ 9. ประเทศ
เพื่อนบ้าน 10. การสื่อสารและคมนาคม 11. ประชากรศึกษา 12. การเมืองการ
ปกครอง โดยกำหนดให้เรียนทั้งนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ปีที่ 2 เรียนหน่วยที่ 1
ถึงหน่วยที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 4 เรียนหน่วยที่ 1 ถึงหน่วยที่ 8 ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 และ ปีที่ 6 เรียนหน่วยที่ 1 ถึงหน่วยที่ 12

ครูประถมศึกษา หมายถึง ครูที่สอนในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา
ศึกษาที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา
ตามแผนการศึกษาชาติ ที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

ปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต หมายถึง ปัญหาตามความคิด
เห็นของครูที่สอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างประชากร ได้แก่ครูประถมศึกษาที่สอนกลุ่มสร้าง
เสริมประสบการณ์ชีวิต ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยวิธีคัดเลือก ดังนี้

1.1 คัดเลือกโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนร้อยละ 20 ของทุกอำเภอ
โดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ได้โรงเรียนจำนวน 157 โรงเรียน

1.2 คัดเลือกครูประถมศึกษาที่สอนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตใน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกตามข้อ

1.1 ชั้นละ 1 คน รวมเป็นโรงเรียนละ 5 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple
random sampling) ได้ตัวอย่างประชากร จำนวน 785 คน ดังรายละเอียดใน
ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนโรงเรียน และครูประถมศึกษาที่จำแนกเป็นอำเภอและที่เป็นตัวอย่าง
ประชากร

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนโรงเรียน ทั้งหมด	จำนวนครู ทั้งหมด	จำนวนโรงเรียน ที่ได้รับคัดเลือก	ตัวอย่าง ประชากร
1	เมืองร้อยเอ็ด	107	1362	21	105
2	เกษตรวิสัย	58	657	12	60
3	จตุรพักตรพิมาน	49	554	10	50
4	ปทุมรัตต์	43	388	8	40
5	สุวรรณภูมิ	75	775	15	75
6	พนมไพร	65	684	13	65
7	อาจสามารถ	60	535	12	60
8	เมืองสรวง	17	201	3	15
9	ธวัชบุรี	83	844	17	85
10	เสลภูมิ	77	874	16	80
11	โพนทอง	60	760	12	60
12	หนองพอก	32	416	6	30
13	โพธิ์ชัย	28	385	6	30
14	เมยวดี	11	155	2	10
15	โพนทราย	19	188	4	20
	รวม	784	8778	157	785

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัยและตำราเกี่ยวกับการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต รวมทั้ง การสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและสุขศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช

2503 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์

ในระดับประถมศึกษา โดยจัดทำเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ กำหนดขอเสนอแนะไว้ให้ 6 ข้อ เพื่อให้ผู้ตอบได้เลือกตอบส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งให้ตอบโดยเสรี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามแล้วรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่และร้อยละ

4.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในระดับประถมศึกษา ใช้การหาค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เสนอเป็นลำดับความถี่และร้อยละ

ลำดับขั้นของการ เสนอข้อมูล

บทที่ 1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับ วิธีดำเนินการวิจัยโดยย่อ

บทที่ 2 วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ